

แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

พฤษภาคม 2566

บทสรุปผู้บริหาร

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการผลักดันการพัฒนาความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมไปยังทุกภูมิภาคทั่วประเทศ และเป็นแหล่งจ้างงานและที่อยู่อาศัย เพื่อกระจายความเจริญในทุกภูมิภาคของประเทศอย่างมีระบบการบริหารจัดการเมืองที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมภายใต้กรอบการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี และลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่สูง

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สศท.) มีภารกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมสู่ยุคดิจิทัล มุ่งเน้นการขับเคลื่อนให้เกิดการประยุกต์ใช้ดิจิทัลทั้งภาครัฐ ภาคสังคม และประชาชน รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัล ดังนั้น สศท. จึงมีแนวคิดในการจัดทำแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ เพื่อมุ่งเน้นเสริมศักยภาพของพื้นที่ ด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาพื้นที่ สร้างโอกาส ผลักดันเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของจังหวัดสู่เศรษฐกิจยุคใหม่

จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเมืองปริมณฑลที่รองรับการขยายตัวด้านที่อยู่อาศัย ด้านการขนส่งมวลชน และด้านการค้าการลงทุน มีเส้นทางการคมนาคมที่เชื่อมโยงภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ มีการขนส่งทางอากาศที่เป็น Hub of Southeast Asia มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวเชิงันทนาการ ที่นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะพื้นที่คิงบางกะเจ้าหรือเกาะพะหมู ซึ่งนิตยสารไทม์เอเชีย (Time Asia) ได้ยกย่องให้เป็นแหล่งโอโซนที่ดีที่สุดในเอเชีย

การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดสมุทรปราการ ให้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นการพัฒนาตามศักยภาพและความต้องการของจังหวัด ในการก้าวสู่การเป็น “เมืองอุตสาหกรรมสะอาด เกษตรปลอดภัย ท่องเที่ยวอย่างมีคุณค่า พัฒนาเมืองและคุณภาพชีวิตที่ดี” มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรไปสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะ การพัฒนาศักยภาพกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไปสู่การเป็นท่องเที่ยวอัจฉริยะ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเป็นกลไก เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบสินค้าและบริการใหม่ทางด้านเกษตร และด้านการท่องเที่ยวและบริการ ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล (Agriculture & Tourism Platform) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้ง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านดิจิทัล และการสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้าง

แพลตฟอร์มข้อมูล การส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ การพัฒนา Smart City และ City Data Platform เพื่อพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ โดยแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดจะประสบความสำเร็จเมื่อ

1. เพิ่มศักยภาพกำลังคนด้านดิจิทัล ไม่น้อยกว่า 1,750 รายต่อปี
2. จำนวนธุรกิจด้านอุตสาหกรรม ด้านการเกษตร และด้านการท่องเที่ยว ที่ปรับเปลี่ยนสู่แพลตฟอร์มดิจิทัล ไม่น้อยกว่า 35 รายต่อปี
3. ชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลในมิติต่างๆ ไม่น้อยกว่า 5 โครงการ
4. เกิด Data Platforms โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เพื่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ภายในปี 2569

โดยมีประเด็นการพัฒนา และการขับเคลื่อน ดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนา	การขับเคลื่อน	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในระดับสากลและพัฒนาเมืองควบคู่กับการฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	1) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้แรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม	จำนวนแรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล	1,000 รายต่อปี
	2) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า	ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	20 รายต่อปี
	3) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร	จำนวน Smart Farmer/ Young Smart Farmer ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล	20 รายต่อปี
	4) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า รวมถึงการยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรแปรรูป	ธุรกิจหรือฟาร์มหรือเกษตรกรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	5 รายต่อปี

ประเด็นการพัฒนา	การขับเคลื่อน	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยการจัดการด้านการศึกษาสาธารณสุข ศิลปวัฒนธรรม สาธารณูปโภค และสาธารณูปการอย่างเพียงพอ และทั่วถึง	1) ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ สร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล	เยาวชนระดับอาชีวศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล	100 รายต่อปี
	2) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่	(1) ศูนย์การเรียนรู้แบบ Digital Coding และ Programing หรือโรงเรียนต้นแบบ พื้นที่พัฒนานักประดิษฐ์ดิจิทัล เพื่อเป็นโรงเรียนพี่เลี้ยง	2 โรงเรียนต่อปี
		(2) เยาวชนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล	500 รายต่อปี
	3) ส่งเสริมการยกระดับทักษะดิจิทัลบุคลากรภาครัฐในพื้นที่	กำลังคนภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล	ร้อยละ 10
	4) ส่งเสริมการสร้างความตระหนักรู้ทางดิจิทัลให้กับประชาชน และกลุ่มเปราะบางในพื้นที่	(1) ประชาชนในพื้นที่เรียนรู้ทักษะดิจิทัล	ร้อยละ 30
		(2) กลุ่มเปราะบางในพื้นที่เข้าถึงและได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล และ/หรือ สร้างรายได้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	30 รายต่อปี
5) สนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาชุมชน	โครงการพัฒนาชุมชนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	5 โครงการภายใน 5 ปี	
3. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการสินค้าและบริการ รวมทั้งส่งเสริมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว	1) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้แรงงานและผู้ประกอบการ	จำนวนแรงงานและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล	100 รายต่อปี
	2) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล ตลอดห่วงโซ่มูลค่า	ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	10 รายต่อปี

ประเด็นการพัฒนา	การขับเคลื่อน	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
4. Mega Program: การพัฒนา Smart City	1) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบนิเวศที่จำเป็น	(1) มีแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ที่เป็นแนวทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่	ภายในปี 2567
		(2) มี City Data Platform	ภายในปี 2568
	2) สร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงข้อมูล	มี Data catalog ของพื้นที่ และมีการเพิ่มชุดข้อมูลเมืองอย่างต่อเนื่อง	ภายในปี 2567
	3) ส่งเสริมให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์	มี Open data ที่เป็นชุดข้อมูลเมือง เพื่อให้ให้นักพัฒนาต่อยอดการนำไปใช้ประโยชน์	ภายในปี 2569
4) พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่	มีระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามระยะเวลาและเป้าหมายที่กำหนด	ภายในปี 2568	

กลไกขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ จำเป็นต้องดำเนินการผ่านการบูรณาการความร่วมมือระหว่างพันธมิตรทุกภาคส่วน ทั้งจากภาครัฐ (เช่น สำนักงานจังหวัด สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานสถิติจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด เป็นต้น) ภาคเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด และบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นต้น) ภาควิชาการ (เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (วิทยาเขตสมุทรปราการ) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (วิทยาเขตสมุทรปราการ) สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ และวิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์ เป็นต้น) ภาคประชาชนในพื้นที่ และหน่วยงานในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามความต้องการของประชากรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการอย่างแท้จริง โดยกลไกขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ จะแบ่งการขับเคลื่อนออกเป็น 2 กลไก ได้แก่

(1) การขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลส่วนกลาง และสำนักงานฯ สาขาภาคกลาง จะเสนอแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ เข้าสู่การพิจารณาผ่านกลไกแผนพัฒนาจังหวัด โดย

เสนอเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) ตามขั้นตอนการขับเคลื่อนการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ฉบับนี้จะเป็นทิศทางและแนวทางให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน อำเภอ องค์การส่วนท้องถิ่น องค์การภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม บูรณาการการทำงานร่วมกัน

(2) การขับเคลื่อนระดับนโยบาย สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลส่วนกลาง และสำนักงานฯ สาขาภาคกลาง จะทำหน้าที่ประสานงาน อำนวยความสะดวก และดำเนินการขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ ร่วมกับแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดอื่นๆ ที่มีเป้าหมายการขับเคลื่อนเหมือนกันในลักษณะโครงการสำคัญหรือโครงการมุ่งเป้า (Flagship Project) เพื่อขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลในรูปแบบของความร่วมมือกันผ่านแผนงาน โครงการในระดับประเทศที่มีผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมสูง รวมถึงการประสานงานด้านงบประมาณผ่านกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สารบัญ

	หน้า
1. บทนำ	8
2. การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ	10
2.1 หลักการของแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่	10
2.2 เป้าหมายของแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่	10
2.3 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	11
2.4 ประเด็นการพัฒนา และการขับเคลื่อน	14
3. กลไกการขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ	38

1. บทนำ

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการผลักดันการพัฒนาความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมไปยังทุกภูมิภาคทั่วประเทศ และเป็นแหล่งจ้างงานและที่อยู่อาศัย เพื่อกระจายความเจริญในทุกภูมิภาคของประเทศอย่างมีระบบการบริหารจัดการเมืองที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมภายใต้กรอบการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี และลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่สูง

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สศด.) มีภารกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมสู่ยุคดิจิทัล มุ่งเน้นการขับเคลื่อนให้เกิดการประยุกต์ใช้ดิจิทัลทั้งภาคธุรกิจ ภาคสังคม และประชาชน รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัล ที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลยังกระจุกตัวอยู่ในส่วนกลาง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับพื้นที่ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนนัก ดังนั้น สศด. จึงมีแนวคิดในการจัดทำแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสามารถทุ่มเททรัพยากรในการขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายของจังหวัด โดยในปี 2564 และปี 2565 สศด. ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ ใน 5 พื้นที่ 48 จังหวัด

ในการนี้ เพื่อขยายผลการดำเนินการ สศด. จึงได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ในปี 2566 ใน 5 พื้นที่ 28 จังหวัด โดยมีพื้นที่เป้าหมาย ดังต่อไปนี้

- 1) พื้นที่ภาคเหนือ ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ อุตรดิตถ์ แม่ฮ่องสอน แพร่ อุทัยธานี ตาก และพิจิตร
- 2) พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ เลย กาฬสินธุ์ สุรินทร์ หนองบัวลำภู อานาจเจริญ และบึงกาฬ
- 3) พื้นที่ภาคกลาง ประกอบด้วย 12 จังหวัด ได้แก่ ราชบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี ชัยนาท อ่างทอง ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และนครปฐม
- 4) พื้นที่ภาคตะวันออก ประกอบด้วย 2 จังหวัด ได้แก่ ตราด และนครนายก
- 5) พื้นที่ภาคใต้ ประกอบด้วย 2 จังหวัด ระนอง และพัทลุง

จากข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด บ่งชี้ว่า จังหวัดสมุทรปราการเป็นเมืองปริมณฑลที่รองรับการขยายตัวด้านที่อยู่อาศัย ด้านการขนส่งมวลชน และด้านการค้าการลงทุน มีเส้นทางการคมนาคมที่เชื่อมโยงภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ มีการขนส่งทางอากาศที่เป็น Hub of Southeast Asia และมีระบบขนส่งมวลชนที่ทันสมัย เช่น รถไฟฟ้ามีท่าเรือและคลังสินค้า สำหรับรองรับการขนส่งสินค้าภาคอุตสาหกรรมไปสู่ท่าเรือน้ำลึก รวมทั้ง มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวเชิงสันทนาการ ที่นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน สถานตากอากาศบางปู ป้อมพระจุลจอมเกล้า องค์พระสมุทรเจดีย์ เมืองโบราณ พิพิธภัณฑ์ช้างเอราวัณ และพื้นที่คู้บางกะเจ้าหรือกระเพาะหมู ซึ่งนิตยสารไทม์เอเชีย (Time Asia) ได้ยกย่องให้เป็นแหล่งโอโซนที่ดีที่สุด ในเอเชีย แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ จึงให้ความสำคัญกับการยกระดับการพัฒนาเมือง ภาคเกษตร และภาคการท่องเที่ยว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของจังหวัด “เมืองอุตสาหกรรมสะอาด เกษตรปลอดภัยท่องเที่ยวอย่างมีคุณค่า พัฒนาเมืองและคุณภาพชีวิตที่ดี” โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเป็นกลไก มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ซอฟต์แวร์ บริการดิจิทัล ข้อมูล AgriTech และ TravelTech มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และศักยภาพแรงงานให้กับภาคเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัยให้เท่าทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและบริการดิจิทัลในการสร้างรายได้ เข้าถึงการศึกษา บริการภาครัฐ และข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการเพิ่มโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคม เพื่อสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของพื้นที่อย่างยั่งยืน

2. การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

2.1 หลักการของแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่

แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ เป็นแผนปฏิบัติการที่ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลรายพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาพื้นที่ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด และกิจการสาขากจะให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาประเด็นที่จังหวัดระบุเป็นความสำคัญสูงสุด เป็นลำดับแรก ส่วนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลอื่นๆ ที่จังหวัดกำลังดำเนินงานอยู่ ยังคงดำเนินงานต่อเนื่องในภารกิจประจำ

กรอบแนวคิดของแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลร่วมกับพันธมิตรภาครัฐ ภาคเอกชน ร่วมกับหน่วยงานระหว่างประเทศให้การส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Provider) และผู้ประกอบการวิสาหกิจดิจิทัลเริ่มต้น (Digital Startup) ในการพัฒนาเทคโนโลยี อุปกรณ์ หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ทันสมัย และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมของธุรกิจ ชุมชน เกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้มิติของการพัฒนาเป็นรายบุคคล รายธุรกิจ ส่วนการพัฒนาในมิติของพื้นที่จะดำเนินการผ่านการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยกลไกขับเคลื่อนสำคัญ คือ กำลังคน โดยคาดหวังว่าประชาชนทุกคนต้องมีความสามารถในการใช้ดิจิทัล รู้เท่าทัน (ระดับ Literacy) และทักษะดิจิทัลจะเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับประชากรทุกอาชีพ รวมถึงการบ่มเพาะกำลังคนสายดิจิทัล เพื่อพัฒนาสู่การเป็นผู้เชี่ยวชาญดิจิทัลเฉพาะด้านในอนาคต ทั้งนี้ ต้องพัฒนาระบบนิเวศดิจิทัลและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลในพื้นที่

2.2 เป้าหมายของแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่

เพื่อสนับสนุนให้จังหวัดสมุทรปราการ บรรลุเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสู่ “เมืองอุตสาหกรรมสะอาด เศรษฐกิจปลอดภัย ท่องเที่ยวอย่างมีคุณค่า พัฒนาเมืองและคุณภาพชีวิตที่ดี” แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ จะมุ่งเน้นเสริมศักยภาพของพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างโอกาส ผลักดันเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของจังหวัดสมุทรปราการสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ตามเป้าหมายของจังหวัด แผนฯ จึงได้กำหนดเป้าหมายในระยะ 5 ปี ใน 2 ระดับ ดังนี้

ระดับผลกระทบ: นัยสำคัญของแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลของจังหวัดสมุทรปราการ มุ่งเน้นการดำเนินการเพื่อตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนยุทธศาสตร์จังหวัด ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 2

ระดับผลลัพธ์: ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร การท่องเที่ยวและบริการ โดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ และการใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะ และพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ท่องเที่ยวอัจฉริยะ เพิ่มจำนวนเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 และเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 17

2.3 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

ในการขับเคลื่อนแผนแม่บทการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่มาเสริมจุดแข็งของจังหวัดที่เป็นเมืองปริมณฑลที่รองรับ การขยายตัวด้านที่อยู่อาศัย ด้านการขนส่งมวลชน และด้านการค้าการลงทุน มีเส้นทางการคมนาคมที่เชื่อมโยง ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ อาทิ การขนส่งทางอากาศที่เป็น Hub of Southeast Asia การคมนาคมทางบก เช่น ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม ถนนกาญจนาภิเษก มีระบบขนส่งมวลชนที่ทันสมัย เช่น รถไฟฟ้า มีท่าเรือและ คลังสินค้า สำหรับรองรับการขนส่งสินค้าภาคอุตสาหกรรมไปสู่ท่าเรือน้ำลึกจำนวนมาก รวมทั้ง มีอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น เช่น งานสงกรานต์พระประแดง ของชาวไทยรามัญ ประเพณีรับบัว และมีสถานที่ ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวเชิงสันทนาการ ที่นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน สถานตากอากาศบางปู ป้อมพระจุลจอมเกล้า องค์พระสมุทรเจดีย์ เมืองโบราณ พิพิธภัณฑ์ช้างเอราวัณ ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ตลาดคลองสวน 100 ปี ตลาดโบราณบางพลี การท่องเที่ยวทางน้ำคลองสำโรง และพื้นที่คู้้งบางกะเจ้าหรือ กระเพาะหมู ซึ่งนิตยสารไทม์เอเชีย (Time Asia) ได้ยกย่องให้เป็นแหล่งโอโซนที่ดีที่สุดในเอเชีย รวมทั้งมีแหล่ง ท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนา แต่ยังมีปัญหาความแตกต่างระหว่างการพัฒนาพื้นที่ของภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ส่งผลให้ประชากรมีช่องว่างทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น และมีปัญหาเรื่องการขาดแคลน แรงงานวิชาชีพเฉพาะด้านที่มีทักษะ (Skilled Labor) อาทิ ช่างฝีมือแรงงานที่มีทักษะการใช้ภาษาสากลและภาษา อาเซียน รวมทั้ง มีปัญหาประชากรแฝงและแรงงานข้ามชาติ ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ การสาธารณสุข การศึกษา ความมั่นคงและด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ จังหวัดสมุทรปราการเริ่ม เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ หรือ Aging Society ด้วยเหตุนี้สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล จึงได้จัดทำแผนส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อส่งเสริมให้เกิดระบบนิเวศที่เอื้อต่อการปรับเปลี่ยนเศรษฐกิจและสังคม ของจังหวัดสมุทรปราการ ให้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างสมบูรณ์ และมีกรอบการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

รูปที่ 2-1 กรอบแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ

โดยการจัดทำแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจะมุ่งเน้นเสริมศักยภาพของพื้นที่ ตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด โดยมีรายละเอียดการเชื่อมโยงแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลกับแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ ดังต่อไปนี้

รูปที่ 2-2 การเชื่อมโยงแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลกับแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ

2.3.1 วัตถุประสงค์

- 1) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล และข้อมูลมาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับภาคเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด ตลอดจนขับเคลื่อนจังหวัดเข้าสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับประชากรในทุกช่วงวัย และกำลังแรงงานของจังหวัด เพื่อเพิ่มศักยภาพของกำลังคนให้พร้อมสู่การใช้ชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21
- 3) สร้างความพร้อมของระบบนิเวศดิจิทัล ให้มีความพร้อมรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ตลอดจนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในมิติต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาโดยรวมของพื้นที่นำไปสู่เมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
- 4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ทั้งภาครัฐ เอกชน สมาคม ชุมชน กลุ่มบุคคลต่างๆ รวมถึงประชาชน ในการดำเนินกิจกรรม แผนงาน และโครงการอย่างเป็นรูปธรรม

2.3.2 เป้าหมายการพัฒนา

- 1) มีพลเมืองดิจิทัลที่มีทักษะดิจิทัล มีความรู้เท่าทัน และสามารถใช้ประโยชน์จากดิจิทัลในการดำรงชีวิต และเพิ่มศักยภาพให้กับกำลังแรงงานของจังหวัดในการสร้างโอกาส สร้างอาชีพ และปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงต่อวิกฤตเศรษฐกิจและสังคมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้
- 2) มีการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจหลักของจังหวัด สร้างรายได้จากการประกอบอาชีพรูปแบบใหม่ ให้เกิดอาชีพ และรายได้สู่ประชาชนของจังหวัด
- 3) เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดบนพื้นฐานของข้อมูล ทำให้ขับเคลื่อนการบริหารจัดการเมือง และการพัฒนาเมืองอัจฉริยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) เกิดระบบนิเวศดิจิทัลที่พร้อมสนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของจังหวัด

2.3.3 ตัวชี้วัด

- 1) เพิ่มศักยภาพกำลังคนด้านดิจิทัล ไม่น้อยกว่า 1,750 รายต่อปี
- 2) จำนวนธุรกิจด้านอุตสาหกรรม ด้านการเกษตร และด้านการท่องเที่ยว ปรับเปลี่ยนสู่แพลตฟอร์มดิจิทัล ไม่น้อยกว่า 35 รายต่อปี
- 3) ชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลในมิติต่างๆ ไม่น้อยกว่า 5 โครงการ
- 4) เกิด Data Platforms โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เพื่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ภายในปี 2569

2.4 ประเด็นการพัฒนา และการขับเคลื่อน

ประเด็นการพัฒนา	การขับเคลื่อน	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในระดับสากล และพัฒนาเมืองควบคู่กับการฟื้นฟู อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	1) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้แรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม	จำนวนแรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล	1,000 รายต่อปี
	2) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า	ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	20 รายต่อปี
	3) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร	จำนวน Smart Farmer/ Young Smart Farmer ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล	20 รายต่อปี
	4) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า รวมถึงการยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรแปรรูป	ธุรกิจหรือฟาร์มหรือเกษตรกรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	5 รายต่อปี
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สาธารณูปโภค และสาธารณูปการอย่างเพียงพอ และทั่วถึง	1) ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล	เยาวชนระดับอาชีวศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล	100 รายต่อปี
	2) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่	(1) ศูนย์การเรียนรู้แบบ Digital Coding และ Programing หรือโรงเรียนต้นแบบพื้นที่พัฒนานักประดิษฐ์ดิจิทัล เพื่อเป็นโรงเรียนพี่เลี้ยง	2 โรงเรียนต่อปี
		(2) เยาวชนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล	500 รายต่อปี
3) ส่งเสริมการยกระดับทักษะดิจิทัลบุคลากรภาครัฐในพื้นที่	กำลังคนภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล	ร้อยละ 10	

ประเด็นการพัฒนา	การขับเคลื่อน	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สาธารณูปโภค และสาธารณูปการอย่างเพียงพอ และทั่วถึง (ต่อ)	4) ส่งเสริมการสร้างความตระหนักรู้ทางดิจิทัลให้กับประชาชน และกลุ่มเปราะบางในพื้นที่	(1) ประชาชนในพื้นที่เรียนรู้ทักษะดิจิทัล	ร้อยละ 30
		(2) กลุ่มเปราะบางในพื้นที่เข้าถึงและได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล และ/หรือสร้างรายได้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	30 รายต่อปี
	5) สนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาชุมชน	โครงการพัฒนาชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	5 โครงการภายใน 5 ปี
3. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สินค้าและบริการ รวมทั้งส่งเสริมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว	1) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้แรงงานและผู้ประกอบการ	จำนวนแรงงานและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล	100 รายต่อปี
	2) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า	ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล	10 รายต่อปี

ประเด็นการพัฒนา	การขับเคลื่อน	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
4. Mega Program: การพัฒนา Smart City	1) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบนิเวศที่จำเป็น	(1) มีแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ที่เป็นแนวทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่	ภายในปี 2567
		(2) มี City Data Platform	ภายในปี 2568
	2) สร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงข้อมูล	มี Data catalog ของพื้นที่ และมีการเพิ่มชุดข้อมูลเมืองอย่างต่อเนื่อง	ภายในปี 2567
	3) ส่งเสริมให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์	มี Open data ที่เป็นชุดข้อมูลเมือง เพื่อให้ นักพัฒนาต่อยอดการนำไปใช้ประโยชน์	ภายในปี 2569
	4) พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่	มีระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามระยะเวลาและเป้าหมายที่กำหนด	ภายในปี 2568

2.4.1 ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในระดับสากล และพัฒนาเมืองควบคู่กับการฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล

เป้าหมาย:

- 1) เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของภาคเศรษฐกิจหลักด้วยดิจิทัล
- 2) พัฒนาการเกษตรแบบเดิมสู่เกษตรอัจฉริยะ

1. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้แรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม

เร่งพัฒนาศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม โดยเพิ่มทักษะ (Up-skilling) หรือเสริมทักษะใหม่ (Re-skilling) ทางด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพ โดยเริ่มตั้งแต่ทักษะด้านดิจิทัลตั้งแต่ระดับพื้นฐาน (Basic) เชี่ยวชาญ (Intermediate) และเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Advance)

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- จำนวนแรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล จำนวน 1,000 รายต่อปี

Baseline:

- ปี 2564 จำนวนผู้ปฏิบัติงานในสาขาการผลิต จำนวน 643,747 ราย

Box.1 ตัวอย่างทักษะที่จำเป็นสำหรับแรงงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

1. **ความเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy):** ความสามารถในการรับและตระหนักถึงความสำคัญของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันและที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงาน อุตสาหกรรมอัจฉริยะ และอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเข้มข้น
2. **ปฏิบัติการด้านดิจิทัล (Digital Technology Operation):** ความสามารถในการเลือกประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และอุปกรณ์อัจฉริยะที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมของตนเอง โดยไม่ได้มุ่งแสวงหาเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยเพียงอย่างเดียว มีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และการประยุกต์ใช้อุปกรณ์ดิจิทัลอื่นๆ กับอุตสาหกรรมการผลิต และกระบวนการทางธุรกิจ การคาดการณ์ปัญหา ข้อผิดพลาด อุปสรรค และดำเนินการเชิงป้องกันในเชิงรุก
3. **การบริหารจัดการข้อมูล (Data Monitoring, analysis and interpretation):** ความสามารถในการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากเทคโนโลยีดิจิทัลหรืออุปกรณ์อัจฉริยะที่ใช้ประโยชน์

อย่างมีวิจากรณญาณ เลือก และตีความข้อมูลเพื่อระบุโอกาส ปัญหา และแนวโน้มในการตัดสินใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล

4. **การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication):** ความสามารถในการสื่อสาร หรือประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพในโลกดิจิทัล รวมถึงภายในองค์กร กับผู้ให้บริการดิจิทัล หน่วยงานกำกับดูแลชุมชนดิจิทัล และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ โดยอาจอาศัยช่องทางดิจิทัลเป็นเครื่องมือ รวมถึงการสร้างคอนเทนต์ (Content Creator) และทักษะในการเล่าเรื่อง (Story Telling)
5. **ทักษะด้านภาษา (Language):** ความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านแพลตฟอร์มของผู้ประกอบการ EdTech เช่น Globish เป็นต้น
6. **การจัดการเหตุการณ์ (Incident Management):** ความสามารถในการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่สามารถป้องกันได้ เช่น การเกิดโรคระบาด ภัยแล้ง น้ำท่วม และจัดการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยข้อมูล เทคโนโลยีดิจิทัลหรืออุปกรณ์อัจฉริยะเป็นตัวช่วย
7. **การจัดการข้อมูล (Data Management):** ความเข้าใจถึงความสำคัญของการกำกับดูแลข้อมูล โดยตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการรวบรวม จัดการ บันทึก จัดเก็บและกำจัดอย่างปลอดภัยและเป็นไปตามหลักการที่ขับเคลื่อนการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลและไม่ใช้ข้อมูลส่วนบุคคล

2. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลลดห่วงโซ่มูลค่า

- (1) มุ่งส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล อุปกรณ์อัจฉริยะ เครื่องจักรอัตโนมัติ หุ่นยนต์ลดห่วงโซ่มูลค่า เพื่อปรับเปลี่ยนการทำอุตสาหกรรมดั้งเดิมสู่อุตสาหกรรมอัจฉริยะ เป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ให้สอดคล้องกับความต้องการหรืออุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ แต่ใช้ปัจจัยการผลิตลดลง ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ และลดปัญหาขยะจากการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมอัจฉริยะจะเปลี่ยนแปลงระบบอุตสาหกรรม จากเดิมที่อุตสาหกรรมใช้ แรงงานมนุษย์หรือเครื่องจักรระบบ Analog มาเป็นเครื่องจักรกลระบบอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ ตามมาด้วยแขนกล หุ่นยนต์และระบบกึ่งอัตโนมัติมากขึ้น
- (2) สนับสนุนผู้ประกอบการดิจิทัล และสตาร์ทอัพ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาช่วยเพิ่มขีดความสามารถของแรงงาน และผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยอาจจัดให้มีการสร้างนวัตกรรมแบบเร่งด่วน (Hackathon) สำหรับการยกระดับภาคอุตสาหกรรมดั้งเดิมสู่อุตสาหกรรมอัจฉริยะ

- (3) มุ่งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์อัจฉริยะในกระบวนการผลิต หรือประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการตรวจสอบเพื่อการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูล และการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ ให้สามารถลดขั้นตอนและกระบวนการในการขอรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม เช่น มอก., อย., JIS, ASTM และการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ และการควบคุมคุณภาพการผลิต

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล จำนวน 20 รายต่อปี

Baseline:

- สสว. จังหวัดสมุทรปราการ (ปี 2563) ผู้ประกอบการผลิตชิ้นยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง 391 ราย ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์โลหะ/โลหะขั้นพื้นฐาน 3,130 ราย ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์อาหาร 1,135 ราย ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์พลาสติก 803 ราย ผู้ประกอบการผลิตสิ่งทอ 508 ราย ผู้ประกอบการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า 306 ราย ผู้ประกอบการผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ 1,364 ราย
- ปี 2563 สศค. ส่งเสริมผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายกว่า 700 โครงการ และผู้ประกอบการรายย่อย หาบเร่ แผงลอย ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลกว่า 55,000 ราย
- ปี 2563 สศค. สนับสนุนเกษตรกรทั่วประเทศประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลกว่า 4,900 โครงการ
- ปี 2564 สพอ. มูลค่า e-commerce ในหมวดอาหาร เครื่องดื่ม และวัตถุดิบทางการเกษตร 98,478.97 ล้านบาท เติบโตจาก 89,935.13 ล้านบาท ในปี 2563 คิดเป็น 9.50%

Box.2 ตัวอย่างเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในห่วงโซ่อุตสาหกรรมการผลิต

1. การจัดหาวัตถุดิบ การประสานงาน และการจัดซื้อ มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้
  - ระบบ ERP (Enterprise resource Planning) เพื่อควบคุมดูแลงานด้านการจัดซื้อ ช่วยให้จัดการเอกสารได้อย่างง่ายดายและเป็นระบบ ทั้งขอใบเสนอราคา เปรียบเทียบราคาผู้ขายหรือ Supplier ติดตามคำสั่งซื้อได้ง่าย รวดเร็ว และเอกสารต่างๆ ยังเชื่อมต่อกับฝ่ายอื่นๆ ภายใต้อาณัติข้อมูลเดียวกัน ทำให้มีข้อมูลที่ถูกต้องและช่วยลดการทำงานที่ซ้ำซ้อน
  - การจัดการห่วงโซ่อุปทานแบบ real time เช่น การเปิดเว็บไซต์เพื่อรับคำสั่งซื้อและการชำระเงิน
2. การจัดการวัตถุดิบ การผลิตผลิตภัณฑ์ การประกอบชิ้นส่วน และการตรวจสอบคุณภาพสินค้า มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้

- การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบและการผลิต: CAD-CAM (Computer-Aided Manufacturing) หรือระบบซอฟต์แวร์รวมอื่นที่คล้ายคลึงกันที่สนับสนุนกระบวนการออกแบบและการผลิต
- ระบบการจัดการข้อมูลผลิตภัณฑ์ โดยใช้ PDM (Product Data Management) และ PLM (Product Lifecycle Management) ซึ่งเป็นระบบสำหรับจัดการกับข้อมูลต่างๆ ในการออกแบบและสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่
- ระบบอัตโนมัติทั้งหมดหรือบางส่วน เช่น การใช้หุ่นยนต์ หรือ การใช้ PLC (Programmable Logic Controller) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรหรือกระบวนการผลิต
- ระบบประมวลผลการผลิตด้วยคอมพิวเตอร์ เช่น การใช้ MES (Manufacturing Execution System) หรือระบบการคำนวณที่ใช้ในการผลิตซึ่งทำงานในแบบเรียลไทม์เพื่อที่สามารถควบคุมองค์ประกอบต่างๆในการผลิต (อาทิ การกำหนดแหล่งที่มา การแปรรูปวัตถุดิบ และการจัดส่ง) การใช้ AGV (Automated Guided Vehicle) หรือรถลำเลียงสินค้าอัตโนมัติ และ การใช้ RFID (Radio Frequency Identification) หรือเทคโนโลยีที่ใช้ในการบ่อนข้อมูลเพื่อยืนยันสถานะและตำแหน่ง ของสินค้าหรือวัตถุดิบแบบเรียลไทม์โดยอาศัยคลื่นวิทยุซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกระบวนการผลิต การขนส่ง และการกระจายสินค้า
- ระบบการผลิตเสมือนจริง เช่น Virtual Reality หรือการใช้คอมพิวเตอร์จำลองหรือสร้างโลกเสมือนขึ้นในรูปแบบสามมิติ เพื่อช่วยในการออกแบบและสร้างผลิตภัณฑ์
- ระบบ M2M หรือเทคโนโลยีที่ทำให้เครื่องจักรสามารถสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้โดยใช้ระบบ sensor

3. การจัดเก็บ และการจัดส่งสินค้า มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้

- คลังสินค้าอัจฉริยะ (Smart Warehouse) ที่มีการนำระบบอัตโนมัติมาใช้ เพื่อให้เป็นคลังสินค้าที่มีความสามารถในการรับออเดอร์ ตรวจสอบ จัดเรียง และขนส่งสินค้าได้ด้วยตัวเอง ซึ่งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีหลายชนิด ทั้ง AI, IoT, หุ่นยนต์หยิบจับ (Picking Robot), สายพานอัตโนมัติ และอื่น ๆ โดยมีส่วนที่สำคัญที่สุด คือ ระบบบริหารจัดการ
- ระบบบริหารจัดการคลังสินค้า (Warehouse Management System: WMS) มีฟังก์ชันหลัก คือ การบันทึกข้อมูลสินค้าในคลัง เช่น จำนวนสินค้า ตำแหน่งสินค้า ขนาด น้ำหนัก การจัดทำฉลากสินค้าอัตโนมัติ บันทึกข้อมูลว่าสินค้าชนิดใด จะต้องขนย้ายแบบใด ไปจนถึงการคำนวณการขนย้าย :7] ระบบบริหารจัดการสินค้า จะไม่อาจทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ ถ้าข้อมูลไม่เพียงพอ จึงต้องใช้คู่กับเทคโนโลยี RFID, เซ็นเซอร์, ระบบหยิบจับอัตโนมัติ เป็นต้น

- การเชื่อมโยงข้อมูลด้านโลจิสติกแบบเรียลไทม์ (Integrated Supply Chain) โดยการเชื่อมโยงข้อมูลการจัดส่งสินค้า ทั้งจากโรงงานผลิตสู่คลังเก็บสินค้า จากคลังเก็บสินค้าสู่ผู้จำหน่าย และจากผู้จำหน่ายไปจนถึงลูกค้า เมื่อลูกค้าส่งคำสั่งซื้อสินค้าไปยังโรงงานผลิต โรงงานผลิตจะสามารถส่งข้อมูลการจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าได้ทันที และหากมีปัญหาที่จะทำให้การจัดส่งสินค้าคลาดเคลื่อนไปจากที่กำหนด ระบบจะสามารถตรวจสอบและปรับเปลี่ยนการขนส่ง และแจ้งเวลาการจัดส่งใหม่ให้กับลูกค้าได้ในทันที

4. การบริหารจัดการธุรกิจ การตลาด และการกำหนดราคา มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้

- แอปพลิเคชันแสดงราคาสินค้าทั้งในอดีตและปัจจุบันให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อใช้ประกอบการวางแผนการผลิตและช่วยลดการบิดเบือนทางการตลาด
- ระบบการบริหารจัดการงบประมาณของโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถบริหารราคาสินค้าได้
- การเชื่อมโยงข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทานให้เกิดระบบ
- ระบบบริหารจัดการข้อมูล โดยการเชื่อมโยงข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน ทำให้วิเคราะห์และพยากรณ์ความเสี่ยงจากปัจจัยความไม่แน่นอนต่างๆ ในระบบโลจิสติกส์และความต้องการของตลาด ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วางแผนการผลิต แผนการตลาด และการจัดส่งได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ เพื่อลดการเกิดอุปทานสินค้าส่วนเกิน
- ระบบสารสนเทศขั้นสูง เช่น การใช้ Business Intelligence Tools หรือซอฟต์แวร์หรือเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลเทคโนโลยี ข้อมูลการตลาดและข้อมูลทางธุรกิจอื่นๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ธุรกิจในแต่ละด้านและวางแผนการดำเนินการล่วงหน้า
- ระบบปัญญาประดิษฐ์ เช่น การทำ Big Data Analytics หรือการวิเคราะห์เซตข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อค้นหารูปแบบความสัมพันธ์ของข้อมูลเหล่านั้น อาทิ หาเทรนด์ทางการตลาด หาความต้องการของลูกค้า และข้อมูลอื่นๆที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการตัดสินใจทางธุรกิจ

3. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

เร่งพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร โดยเพิ่มทักษะ (Up-skilling) หรือเสริมทักษะใหม่ (Re-skilling) ทางด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพ โดยเริ่มตั้งแต่ทักษะด้านดิจิทัลตั้งแต่ระดับพื้นฐาน (Basic) เชี่ยวชาญ (Intermediate) และเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Advance)

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- จำนวน Smart Farmer/ Young Smart Farmer ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล จำนวน 20 รายต่อปี

Baseline:

- ปี 2563 จังหวัดสมุทรปราการมี Smart Farmer ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร จำนวน 47 ราย
- สสช. จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร จังหวัดสมุทรปราการ ปี 2564 จำนวน 20,359 ครัวเรือน

Box.3 ตัวอย่างทักษะที่จำเป็นสำหรับเกษตรกรและผู้ประกอบการเกษตรในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

1. **ความเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy):** ความสามารถในการรับและตระหนักถึงความสำคัญของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันและที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานเกษตรอัจฉริยะ และอุตสาหกรรมเกษตรที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเข้มข้น
2. **ปฏิบัติการด้านดิจิทัล (Digital Technology Operation):** ความสามารถในการเลือกประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และอุปกรณ์อัจฉริยะที่เหมาะสมกับฟาร์มของตนเอง โดยไม่ได้มุ่งแสวงหาเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยเพียงอย่างเดียว มีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และการประยุกต์ใช้อุปกรณ์ดิจิทัลอื่นๆ กับกิจกรรมการเกษตร และกระบวนการทางธุรกิจ คาดการณ์ปัญหา ข้อผิดพลาด อุปสรรค และดำเนินการเชิงป้องกันในเชิงรุก
  - เทคโนโลยีเก็บข้อมูล เช่น sensors, drone, satellite (รวมทั้ง GPS ที่ให้ข้อมูลที่ตั้ง และเวลาแก่เครื่องรับ GPS บนโลกหรือใกล้โลก)
  - เทคโนโลยีสื่อสาร และบริหารข้อมูล เช่น Internet (ทั้งแบบใช้สาย และไร้สาย), intranet, คลื่นวิทยุดาวเทียม (microwave)
  - เทคโนโลยีประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล เช่น Algorithm, Big Data Analysis, cloud computing, AI
3. **การบริหารจัดการข้อมูล (Data Monitoring, analysis and interpretation):** ความสามารถในการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากเทคโนโลยีดิจิทัลหรืออุปกรณ์อัจฉริยะที่ใช้ประโยชน์

อย่างมีวิจาร์ณญาณ เลือก และตีความข้อมูลเพื่อระบุโอกาส ปัญหา และแนวโน้มในการตัดสินใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล

4. **การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication):** ความสามารถในการสื่อสาร หรือประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพในโลกดิจิทัล รวมถึงภายในองค์กร กับผู้ให้บริการดิจิทัล หน่วยงานกำกับดูแลชุมชนดิจิทัล และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ โดยอาจอาศัยช่องทางดิจิทัลเป็นเครื่องมือ รวมถึงการสร้างคอนเทนต์ (Content Creator) และทักษะในการเล่าเรื่อง (Story Telling)
5. **ทักษะด้านภาษา (Language):** ความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านแพลตฟอร์มของผู้ประกอบการ EdTech เช่น Globish เป็นต้น
6. **การจัดการเหตุการณ์ (Incident Management):** ความสามารถในการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่สามารถป้องกันได้ เช่น การเกิดโรคระบาด ภัยแล้ง น้ำท่วม และจัดการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยข้อมูล เทคโนโลยีดิจิทัลหรืออุปกรณ์อัจฉริยะเป็นตัวช่วย
7. **การจัดการข้อมูล (Data Management):** ความเข้าใจถึงความสำคัญของการกำกับดูแลข้อมูล โดยตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการรวบรวม จัดการ บันทึก จัดเก็บและกำจัดอย่างปลอดภัยและเป็นไปตามหลักการที่ขับเคลื่อนการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลและไม่ใช้ข้อมูลส่วนบุคคล

4. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า

รวมถึงการยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรแปรรูป

- (1) มุ่งส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล อุปกรณ์อัจฉริยะ เครื่องจักรอัตโนมัติ หุ่นยนต์ตลอดห่วงโซ่มูลค่า เพื่อปรับเปลี่ยนการทำการเกษตรดั้งเดิมสู่การเกษตรอัจฉริยะ เป้าหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรและอาหารให้สอดคล้องกับความต้องการหรืออุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ แต่ใช้ปัจจัยการผลิตลดลง ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ และลดปัญหาขยะอาหาร เกษตรอัจฉริยะจะเปลี่ยนแปลงระบบเกษตรกรรม จากเดิมที่เกษตรกรให้น้ำ ใส่ปุ๋ยและใช้สารกำจัดศัตรูพืชเหมือนกันทั้งฟาร์ม มาเป็นการใช้ปัจจัยการผลิตที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศในแต่ละพื้นที่ของฟาร์ม
- (2) สนับสนุนผู้ประกอบการดิจิทัล และสตาร์ทอัพด้านการเกษตร (AgriTech) นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาช่วยเพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกร และผู้ประกอบการเกษตร โดยอาจจัดให้มีการสร้างนวัตกรรมแบบเร่งด่วน (Hackathon) สำหรับการยกระดับภาคเกษตรดั้งเดิมสู่เกษตรอัจฉริยะ

- (3) มุ่งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์อัจฉริยะในกระบวนการเพาะปลูกและแปรรูปสินค้าเกษตร หรือประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการตรวจสอบเพื่อการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร เพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูล และการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ ให้สามารถลดขั้นตอนและกระบวนการในการขอรับรองมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร เช่น GAP, Organic, GMP, HACCP, อย. และการตรวจสอบย้อนกลับ หรือยืนยันแหล่งที่มาของสินค้าเกษตร/สินค้า GI สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- ธุรกิจหรือฟาร์มหรือเกษตรกรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล จำนวน 5 รายต่อปี

Baseline:

- สสว. จังหวัดสมุทรปราการ (ปี 2563) จำนวนผู้ประกอบการกิจกรรมด้านการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ 111 ราย จำนวนผู้ประกอบการการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 1,135 ราย
- ปี 2565 จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับการรับรอง GAP จำนวน 377 แปลง
- ปี 2563 สศค. ส่งเสริมผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายกว่า 700 โครงการ และผู้ประกอบการรายย่อย หาบเร่ แผงลอย ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลกว่า 55,000 ราย
- ปี 2563 สศค. สนับสนุนเกษตรกรทั่วประเทศประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลกว่า 4,900 โครงการ
- ปี 2564 สพออ. มูลค่า e-commerce ในหมวดอาหาร เครื่องดื่ม และวัตถุดิบทางการเกษตร 98,478.97 ล้านบาท เติบโตจาก 89,935.13 ล้านบาท ในปี 2563 คิดเป็น 9.50%

Box.4 ตัวอย่างเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในห่วงโซ่การเกษตร

1. เตรียมปัจจัยและวางแผนการผลิต ทั้งกระบวนการเตรียมดิน/ ปุ๋ย, การจัดสรรน้ำ, การพยากรณ์สภาพอากาศ/ โรค, การจัดการพลังงาน หรือในฟาร์มปศุสัตว์ มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้
  - ระบบวิเคราะห์คุณสมบัติของดิน สภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศ และการใช้ปัจจัยและจัดการในฟาร์มในอดีต เพื่อแนะนำชนิดพืชและแผนเพาะปลูกที่เหมาะสมกับชุดดินในฟาร์ม
  - ระบบตรวจคุณภาพน้ำ ได้แก่ ค่าสารเคมี ค่าความเป็นกรด-ด่าง ค่าความเค็ม หรือค่า ORP (Oxidation-reduction potential)
  - ระบบวิเคราะห์สภาพอากาศจากข้อมูลดาวเทียม ทั้งภาพถ่าย อุณหภูมิ ความชื้น เพื่อวางแผนการรับมือ สภาพอากาศแปรปรวน

- การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ร่วมกับเทคโนโลยีชีวภาพ (metabolic programming) เพื่อพัฒนาสายพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจ
2. การให้ปัจจัยและติดตามกระบวนการผลิต ทั้งกระบวนการไถ/พรวนดิน, การให้ปุ๋ยและน้ำ, จัดการโรค/ศัตรูพืช รวมถึงปศุสัตว์ มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้
- ระบบการให้น้ำอัตโนมัติเพื่อการใช้งานอย่างคุ้มค่า โดยการวิเคราะห์ข้อมูลความชื้นในดินจากเซนเซอร์ดินและสถานีสภาพอากาศในฟาร์มด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI)
  - ระบบการประเมินความต้องการแร่ธาตุของพืชเป็นรายต้น ด้วยการใช้เทคโนโลยี AI
  - ฟาร์มแบบปิดที่ให้อาหารพืชทางรากและปากใบด้วยละอองน้ำทางอากาศ ทำให้ไม่สูญเสียธาตุอาหารไปกับน้ำหรือดิน โดยใช้เทคโนโลยี IoT, Big Data Analysis, sensor, Cloud computing
  - หุ่นยนต์สำรวจฟาร์ม/ พื้นที่เพาะปลูก
  - sensor ตรวจสอบสุขภาพ และเก็บข้อมูลพฤติกรรมสัตว์
3. ผลผลิต ทั้งกระบวนการเก็บเกี่ยว, หลังการเก็บเกี่ยว (post-harvest) และ การรักษาความสด (shelf life) มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้
- หุ่นยนต์เก็บเกี่ยวในฟาร์มหรือโรงเรือน ทั้งระบบปิดและระบบเปิด
  - การใช้เทคโนโลยีสื่อสาร (RFID) ในการติดตามการเติบโต อายุ และน้ำหนักของสัตว์ เพื่อช่วยในการขายสัตว์เลี้ยงในระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุด
  - ระบบการคัดแยกผลผลิตตามเกรดคุณภาพตามที่เกษตรกร กำหนดไว้ เช่น สี ลักษณะผิว รอยขีด โรค
4. การตลาด ทั้งการกำหนดราคา, การลดการสูญเสียและขยะอาหาร (food loss/food waste) มีตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ดังนี้
- แอปพลิเคชันแสดงราคาสินค้าทั้งในอดีตและปัจจุบันให้แก่เกษตรกร เพื่อใช้ประกอบการวางแผนการผลิตและช่วยลดการบิดเบือนทางการตลาด
  - ระบบการบริหารจัดการงบประมาณของฟาร์ม เพื่อให้สามารถบริหารราคาสินค้าได้
  - การเชื่อมโยงข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทานให้เกิดระบบ
  - ระบบบริหารจัดการข้อมูล โดยการเชื่อมโยงข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน ทำให้วิเคราะห์และพยากรณ์ความเสี่ยงจากปัจจัยความไม่แน่นอนต่างๆ ในระบบโลจิสติกส์และความต้องการของตลาด ทำให้เกษตรกร วางแผนเพาะปลูก แผนการตลาด และการจัดส่งให้เร็วและแน่นอนล่วงหน้าได้เพื่อลดการเกิดอุปทานสินค้าส่วนเกิน

2.4.2 ประเด็นที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยการจัดการด้านการศึกษาสาธารณสุข
ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สาธารณูปโภค และสาธารณูปการอย่างเพียงพอ และทั่วถึง
เป้าหมาย:

- 1) เพิ่มปริมาณเยาวชนชนดิจิทัลเพื่อพัฒนาต่อยอดเป็นคนพันธุ์ดิจิทัล
- 2) ยกระดับชุมชนให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่าน Digital Community
- 3) ประชาชนและกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ตระหนักรู้ ทักษะด้านดิจิทัล ในการเข้าถึง
และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

5. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ สร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ สร้างสรรค์นวัตกรรม โดยพัฒนาห้องเรียนต้นแบบเพื่อการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ (Maker Space) ในระดับ ปวช. ปวส. อาชีวะ และอุดมศึกษา ให้เกิดการพัฒนาโปรแกรมหรือประดิษฐ์อุปกรณ์อัจฉริยะ และประยุกต์ใช้งานอุปกรณ์อัจฉริยะในชุมชน เช่น อุปกรณ์อัจฉริยะเพื่อการเกษตร (โดรน อุปกรณ์อัตโนมัติ อุปกรณ์เชื่อมต่อ IoT เพื่อการเกษตร) และอุปกรณ์อัจฉริยะเพื่อการท่องเที่ยว (หุ่นยนต์เสิร์ฟอาหาร อุปกรณ์อัตโนมัติ อุปกรณ์เชื่อมต่อ IoT เพื่อการท่องเที่ยว) เป็นต้น เพื่อส่งเสริมทักษะด้านดิจิทัลที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- เยาวชนระดับอาชีวศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล จำนวน 100 รายต่อปี

Baseline:

- สศค. พัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับนักเรียนนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษา 300 รายต่อปี
- สศค. สร้างกำลังคนด้านดิจิทัลในสาขาขาดแคลนร่วมกับภาคอุตสาหกรรม ให้เด็กจบใหม่พร้อมทำงาน จำนวน 23 ราย

6. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่

- (1) มุ่งส่งเสริมการสร้างครุต้นแบบ และขยายผลการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่ โดยมุ่งเน้นทักษะดิจิทัลตั้งแต่ระดับพื้นฐาน เช่น Coding/ Programming, Automation, Robot, Data Analytics ที่เกี่ยวข้องกับสาขาเกษตรและอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร เป็นต้น รวมถึงส่งเสริมให้เกิดพื้นที่พัฒนานักประดิษฐ์ดิจิทัล (depa Young Maker Space development) เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กรุ่นใหม่ที่จะก้าวสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว
- (2) มุ่งส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับครุต้นแบบ และเยาวชนรุ่นใหม่ ในการพัฒนาทักษะดิจิทัล เพื่อใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรองรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) ในยุคโควิด-19

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- ศูนย์การเรียนรู้แบบ Digital Coding และ Programing หรือโรงเรียนต้นแบบพื้นที่พัฒนานักประดิษฐ์ดิจิทัล เพื่อเป็นโรงเรียนพี่เลี้ยง อย่างน้อย 2 โรงเรียน
- เยาวชนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล จำนวน 500 รายต่อปี

Baseline:

- ปี 2564 จังหวัดสมุทรปราการ มีสถานศึกษา จำนวน 418 แห่ง ครูผู้สอน จำนวน 13,964 ราย จำนวนนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 250,807 ราย
- สศต. ยกระดับพื้นที่พัฒนานักประดิษฐ์ดิจิทัล 200 โรงเรียน (ระดับประถมศึกษา 120 โรงเรียน มัธยมศึกษา 80 โรงเรียน)
- สศต. พัฒนาทักษะครูผู้สอนเพื่อนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 272 ราย
- สศต. ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านพื้นที่พัฒนานักประดิษฐ์ เช่น การถ่ายทอดความรู้ การประกวด ให้นักเรียนกว่า 50,000 ราย
- สศต. ยกระดับโรงเรียนที่มีศักยภาพ 10 โรงเรียน ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านโค้ดดิ้ง เพื่อเป็นหน่วยเผยแพร่ความรู้ หรือพี่เลี้ยงให้กับโรงเรียนในพื้นที่ เสริมทักษะเยาวชนปีละไม่ต่ำกว่า 17,000 รายทั่วประเทศ

7. ส่งเสริมการยกระดับทักษะดิจิทัลบุคลากรภาครัฐในพื้นที่

มุ่งส่งเสริมการยกระดับทักษะดิจิทัลทั่วไป (Generic Skills)¹ สำหรับบุคลากรภาครัฐในพื้นที่ โดยพิจารณาในรูปแบบ on demand หรือการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล และพร้อมสำหรับการขับเคลื่อนบริการดิจิทัลให้ประชาชน และรองรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) ในยุคหลังโควิด-19 ของพื้นที่

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- กำลังคนภาครัฐอย่างน้อยร้อยละ 10 ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล

Baseline:

- จำนวนข้าราชการพลเรือนสามัญในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ (ปี 2563) จำนวน 4,585 ราย ร้อยละ 10 เท่ากับ 459 ราย

8. ส่งเสริมการสร้างความรู้ทางดิจิทัลให้กับประชาชน และกลุ่มเปราะบางในพื้นที่

มุ่งส่งเสริมการสร้างความรู้ทางดิจิทัลให้กับประชาชน หรือกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ ในการเข้าถึง และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (รู้เท่าทัน-ใช้ประโยชน์-ปลอดภัย-สร้างรายได้) ให้กับประชาชน ตลอดจนกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ผ่านแพลตฟอร์มกลางการเรียนรู้ รวมถึงการสร้าง Idol ขึ้นในพื้นที่ เพื่อให้เกิดผลในวงกว้าง

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- ประชาชนในพื้นที่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 เรียนรู้ทักษะดิจิทัล
- กลุ่มเปราะบางในพื้นที่ เข้าถึงและได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล และ/หรือสร้างรายได้ด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 30 รายต่อปี

Baseline:

- ปี 2565 จำนวนศูนย์ดิจิทัลชุมชนในพื้นที่ 7 ศูนย์
 - สสช. จำนวนประชากรจากการทะเบียนจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2563 จำนวน 1,356,449 ราย ร้อยละ 30 เท่ากับ 406,935 ราย
 - สศค. สร้างความตระหนักและทักษะด้านดิจิทัลเบื้องต้นแก่ประชาชนทั่วประเทศ 6.7 ล้านราย จากเป้าหมาย 30 ล้านราย คิดเป็น 22.3% (ข้อมูลจากการติดตามแผนแม่บทการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)

¹ ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล ตาม (ว6/2561) รายละเอียด

https://www.ocsc.go.th/digital_skills2

9. สนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาชุมชน

ส่งเสริมชุมชนในจังหวัดต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลทั้งเพื่อความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน เกษตรอัจฉริยะ ท่องเที่ยวอัจฉริยะ การดูแลสุขภาพบริหารจัดการเมือง สู่การเป็นอยู่อาศัยขั้นดี นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- โครงการพัฒนาชุมชนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลจำนวน 5 โครงการ ภายใน 5 ปี

Baseline:

- สศค. สนับสนุนชุมชนในชนบทประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลกว่า 300 โครงการ

2.4.3 ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรม
กีฬาและนันทนาการ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ
สินค้าและบริการ รวมทั้ง ส่งเสริมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว

เป้าหมาย:

- 1) เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของภาคเศรษฐกิจหลักด้วยดิจิทัล
- 2) พัฒนาการท่องเที่ยวแบบเดิมสู่ท่องเที่ยวอัจฉริยะ

10. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้แรงงานและผู้ประกอบการ

เร่งพัฒนาศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเพิ่มทักษะ (Up-skilling) หรือเสริมทักษะใหม่ (Re-skilling) ทางด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพ โดยเริ่มตั้งแต่ทักษะด้านดิจิทัลตั้งแต่ระดับพื้นฐาน (Basic) เชี่ยวชาญ (Intermediate) และเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน (Advance)

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- จำนวนแรงงานและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล จำนวน 100 รายต่อปี

Baseline:

- ปี 2564 จำนวนผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโรงแรมและอาหาร จำนวน 95,515 ราย

Box.5 ตัวอย่างทักษะที่จำเป็นสำหรับแรงงานและผู้ประกอบการท่องเที่ยว

1. **ความเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy)** : ความสามารถในการรับและตระหนักถึงความสำคัญของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันและที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานท่องเที่ยวอัจฉริยะที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเข้มข้น
2. **ทักษะด้านการบริหารธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมด้วยดิจิทัล** : ความสามารถในการเลือกประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และอุปกรณ์อัจฉริยะที่เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง โดยไม่ได้มุ่งแสวงหาเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยเพียงอย่างเดียว มีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และการประยุกต์ใช้อุปกรณ์ดิจิทัลอื่นๆ กับกิจกรรมการท่องเที่ยว และกระบวนการทางธุรกิจ คาดการณ์ ปัญหา ข้อผิดพลาด อุปสรรค และดำเนินการเชิงป้องกันในเชิงรุก เช่น การใช้ระบบ PMS ใน front office การบริหารบัญชีและการเงินแบบดิจิทัล การบริหารร้านอาหารด้วย POS และ cost control เป็นต้น

3. **ทักษะด้านการตลาดดิจิทัล** : ความสามารถในการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากเทคโนโลยีดิจิทัลหรืออุปกรณ์อัจฉริยะที่ใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ เลือก และตีความข้อมูลเพื่อระบุโอกาส ปัญหา และแนวโน้มในการตัดสินใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล เช่น การค้นหาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตลาดด้วยเครื่องมือดิจิทัล (Google Analytics, Google Trend), การสร้าง Banner และวิดีโอด้วย Smartphone การสร้าง Digital Content และ Storytelling เป็นต้น
4. **ทักษะดิจิทัลเชิงลึกสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว** : ความสามารถในการเลือกประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเชิงลึก และอุปกรณ์อัจฉริยะที่เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง เช่น การพัฒนา AR/VR สำหรับการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบ AI และ Big Data สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น
5. **ทักษะด้านภาษา**: ความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านแพลตฟอร์มของผู้ประกอบการ EdTech เช่น Globish เป็นต้น

11. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล ตลอดห่วงโซ่มูลค่า

- (1) มุ่งส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล อุปกรณ์อัจฉริยะ ระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ ตลอดห่วงโซ่มูลค่า เพื่อปรับเปลี่ยนการทำงานท่องเที่ยวดั้งเดิมสู่การท่องเที่ยวอัจฉริยะ เป้าหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตด้านการท่องเที่ยวและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการหรืออุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ แต่ใช้ปัจจัยการผลิตลดลง ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยท่องเที่ยวอัจฉริยะจะบูรณาการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกในการค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยว สภาพอากาศ แหล่งที่พัก และการเดินทาง เพื่อเตรียมพร้อมในการเป็นจุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพและความปลอดภัยรองรับนักท่องเที่ยว
- (2) ส่งเสริมการปรับเข้าสู่ดิจิทัลแพลตฟอร์มด้านการท่องเที่ยวและบริการ (Digital Platform) โดยเชื่อมต่อ (Plug In) ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเข้าสู่ดิจิทัลแพลตฟอร์มของสตาร์ทอัพด้านการท่องเที่ยว (TravelTech) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และขยายโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการท่องเที่ยวสู่ตลาดโลก
- (3) สนับสนุนผู้ประกอบการดิจิทัล และสตาร์ทอัพด้านการท่องเที่ยว (Travel Tech) นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาช่วยเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการท่องเที่ยว โดยอาจจัดให้มีการสร้างนวัตกรรมแบบเร่งด่วน (Hackathon) สำหรับการยกระดับภาคท่องเที่ยวดั้งเดิมสู่ท่องเที่ยวอัจฉริยะ

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล จำนวน 10 รายต่อปี

Baseline:

- สสว. (ปี 2563) จังหวัดสมุทรปราการมีผู้ประกอบการด้านที่พักแรม 201 ราย จำนวนผู้ประกอบการด้านการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม 5,941 ราย และจำนวนผู้ประกอบการด้านตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจำหน่ายเที่ยว บริการสำรองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง 293 ราย
- สถานการณ์การท่องเที่ยว ปี 2564 จังหวัดสมุทรปราการมีผู้เยี่ยมชมเยือนทั้งหมด 458,101 ราย (ลดลง 63.63%) รายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือน 689.51 ล้านบาท (ลดลง 67.42%)
- สถานการณ์การท่องเที่ยว ปี 2563 จังหวัดสมุทรปราการมีผู้เยี่ยมชมเยือนทั้งหมด 1,259,565 ราย (ปี 2562 จำนวน 3,480,752 ราย ลดลง 63.81%) รายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือน 2,116.33 ล้านบาท (ปี 2562 รายได้ 7,010.03 ล้านบาท ลดลง 69.81%)
- ปี 2563 สศด. ส่งเสริมผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายกว่า 700 โครงการ และผู้ประกอบการรายย่อยหาบเร่ แผงลอย ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลกว่า 55,000 ราย
- ปี 2563 สศด. สนับสนุนเกษตรกรทั่วประเทศประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลกว่า 4,900 โครงการ
- ปี 2564 สพอธ. มูลค่า e-commerce ในหมวดอาหาร เครื่องดื่ม และวัตถุดิบทางการเกษตร 98,478.97 ล้านบาท เติบโตจาก 89,935.13 ล้านบาท ในปี 2563 คิดเป็น 9.50%

Box.6 ตัวอย่างเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาประยุกต์ใช้ในธุรกิจในช่วงโซ่อุปทานท่องเที่ยว

1. **การตลาด:** ระบบจองห้องพักแบบ 3rd Party GDS, การจองห้องพักออนไลน์ (OTAs), การพัฒนา website, การเพิ่มช่องทาง social marketing
2. **การบริหาร:** ระบบการบริหารผลงาน (Performance Management System: PMS), ระบบขายหน้าร้าน (Point of sale system: POS), การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management: HRM)
3. **การบริการ:** เช็คอินด้วยตนเอง (self-check in), หุ่นยนต์บริการ (Robot Service) เช่น หุ่นยนต์มาเสิร์ฟอาหาร หุ่นยนต์ทำความสะอาด เป็นต้น, ระบบสนทนาอัตโนมัติ (Chatbot)
4. **เทคโนโลยีขั้นสูง:** เทคโนโลยีที่ใช้วัตถุเสมือน (Augmented Reality: AR), เทคโนโลยีการจำลองสภาพแวดล้อมเสมือนจริง (Virtual Reality: VR), การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics), เทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech)

5. Travel Tech ที่สามารถนำมาใช้ในห่วงโซ่คุณค่าของการท่องเที่ยว

- ช่วงก่อนการเดินทางของนักท่องเที่ยว (Pre-Trip) นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนการท่องเที่ยว การหาข้อมูลการท่องเที่ยว การจองสายการบินที่พัก และกิจกรรมท่องเที่ยว โดยใช้บริการ Travel Tech เช่น Take Me Tour
- ช่วงระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยว (During Trip): นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการระหว่างการเดินทางได้ เช่น การเดินทางท่องเที่ยวชุมชนกับ Local Alike
- ช่วงหลังการเดินทางของนักท่องเที่ยว (Post-Trip) นักท่องเที่ยวสามารถส่งต่อประสบการณ์เดินทางในสื่อโซเชียล หรือแพลตฟอร์มของ Travel Tech

6. **การพัฒนาเนื้อหาดิจิทัล (Digital Content):** การพัฒนาเนื้อหาดิจิทัลโดยผสมเข้ากับเกม หรือคาแรคเตอร์ยอดนิยม เพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุกรูปแบบ, เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling) เพื่อการทำ Content Marketing, เนื้อหาสำหรับการเรียนแบบ e-learning/simulation เช่น การอบรม Lifeguard เป็นต้น

7. การใช้ประโยชน์จากข้อมูล

- กลุ่มผู้ประกอบการที่มีข้อมูล สนับสนุนให้ดึงข้อมูลลูกค้าเก่าที่มีมาทำ Data Visualization เพื่อทำความเข้าใจลูกค้าจากพฤติกรรมในมิติต่าง ๆ นำจุดขายที่มี ส่งให้ลูกค้าที่เคยมาใช้บริการ เช่น การส่ง e-mail ให้ลูกค้า ซึ่งเป็นการนำ data มาใช้ในการทำการตลาด (Digital Marketing) เพื่อสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าแต่ละคน
- กลุ่มผู้ประกอบการที่ไม่เคยจัดเก็บข้อมูล สนับสนุนให้ปรับเปลี่ยนวิธีการกรอกข้อมูลของลูกค้าผ่านกระดาษ สู่การกรอกข้อมูลผ่านระบบ หรือการนำข้อมูลเข้าระบบ เพื่อสามารถดึงข้อมูลเข้าฐานข้อมูลได้ทันที มีฐานข้อมูลเก็บได้ในระยะยาว และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ง่ายขึ้น ยกตัวอย่างเครื่องมือ เช่น Excel, google sheet เป็นต้น หรือใช้โปรแกรมแทน

2.4.4 ประเด็นที่ 4 Mega Program การพัฒนา Smart City

เป้าหมาย:

- 1) มีระบบข้อมูลเมืองสำหรับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะด้วยข้อมูล
- 2) มีระบบนิเวศที่สนับสนุนการเข้าสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

12. พัฒนาล้างอำนวยความสะดวก และระบบนิเวศที่จำเป็น

- (1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและดิจิทัลที่จำเป็น ตามหลักการออกแบบอารยสถาปัตย์ (Universal design) ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพระบบการจัดการความสงบเรียบร้อยให้เป็นเมืองแห่งความปลอดภัยและน่าอยู่
- (2) พัฒนา City Data Platform โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลของเมือง โดยมีการเชื่อมโยงหรือการให้ใช้งานข้อมูลในการบริหารจัดการและให้บริการในพื้นที่เมืองอัจฉริยะ
- (3) พัฒนากำลังคนทักษะดิจิทัลขั้นสูง
- (4) จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
- (5) จัดทำแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่ โดยการให้คำปรึกษา และผลักดันแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ตามกระบวนการขอรับตราสัญลักษณ์เมืองอัจฉริยะประเทศไทย ตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะให้ไว้

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- มีแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ที่เป็นแนวทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่ ภายใน ปี 2567
- มี City Data Platform ภายใน ปี 2568

Box.7 แผนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ประกอบด้วย

1. การกำหนดพื้นที่เป้าหมาย: มีการกำหนดเขตเมืองอัจฉริยะ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ประเภท และลักษณะของการพัฒนา เมืองอัจฉริยะที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน: มีแนวทางการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของเมืองอัจฉริยะ ที่ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล และโครงสร้างพื้นฐานคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานพลังงาน สาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานอื่นใดที่สอดคล้องกับพื้นที่ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ประเภท และลักษณะเมืองอัจฉริยะ ตามข้อ 1.

3. **การพัฒนาาระบบข้อมูลและความปลอดภัย:** มีแนวทางการพัฒนาระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลของเมือง (City Data Platform) โดยมีการเชื่อมโยงหรือการให้ใช้งานข้อมูลในการบริหารจัดการและให้บริการในพื้นที่เมืองอัจฉริยะ และแนวทางการบริหารจัดการ ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบต่างๆ ของเมืองอัจฉริยะ และการดูแลความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
4. **การให้บริการระบบเมืองอัจฉริยะ 7 ด้าน:** มีรายละเอียดการพัฒนาพื้นที่เมืองอัจฉริยะ และบริการระบบเมืองอัจฉริยะ กิจกรรม หรือโครงการที่สอดคล้องกับประเภทและลักษณะของการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่ขอรับการพิจารณา โดยผู้ยื่นข้อเสนอจะต้องระบุลักษณะของการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่ขอรับการพิจารณาอย่างน้อย 2 ด้าน จาก 7 ด้านที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีด้านบังคับ คือ สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ
  - 4.1. **สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment):** เมืองที่คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสถานะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เช่น การจัดการน้ำ การดูแลสภาพอากาศ การบริหารจัดการของเสียและการเฝ้าระวังภัยพิบัติ ตลอดจนเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
  - 4.2. **เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy):** เมืองที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจและบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เมืองเกษตรอัจฉริยะ เมืองท่องเที่ยวอัจฉริยะ เป็นต้น
  - 4.3. **ขนส่งอัจฉริยะ (Smart Mobility):** เมืองที่มุ่งเน้นพัฒนาระบบจราจรและขนส่งอัจฉริยะเพื่อขับเคลื่อนประเทศ โดยเพิ่มประสิทธิภาพและความเชื่อมโยงของระบบขนส่งและการสัญจรที่หลากหลาย เพิ่มความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่ง รวมถึงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
  - 4.4. **พลังงานอัจฉริยะ (Smart Energy):** เมืองที่สามารถบริหารจัดการด้านพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความสมดุลระหว่างการผลิตและการใช้พลังงานในพื้นที่ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน และลดการพึ่งพาพลังงานจากระบบโครงข่ายไฟฟ้าหลัก
  - 4.5. **พลเมืองอัจฉริยะ (Smart People):** เมืองที่มุ่งพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนเปิดกว้างสำหรับความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมและการมีส่วนร่วม
  - 4.6. **การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living):** เมืองที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โดยคำนึงถึงหลักอารยสถาปัตย์ (Universal Design) ให้ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย และมีความสุขในการดำรงชีวิต
  - 4.7. **การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Governance):** เมืองที่พัฒนาระบบบริการภาครัฐ และ/หรือ บริการสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และบริการต่างๆ

โดยมุ่งเน้นความโปร่งใส การมีส่วนร่วมและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผ่านการประยุกต์ใช้นวัตกรรมบริการ

5. การบริหารจัดการอย่างยั่งยืน: มีแนวทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนของพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ทั้งในรูปแบบภาครัฐหรือภาครัฐร่วมเอกชนหรือภาคชนหรืออื่นๆ ตามที่ สศต. กำหนด

13. สร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงข้อมูล

- (1) จัดทำ Data catalog ของพื้นที่ เพื่อให้มีชุดข้อมูลสำหรับบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะ
- (2) สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะทั้งภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาครัฐ ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- มี Data catalog ของพื้นที่ และมีการเพิ่มชุดข้อมูลเมืองอย่างต่อเนื่อง ภายในปี 2567

Box.8 แผนการพัฒนาระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลของเมืองอัจฉริยะ (City Data Platform) ประกอบด้วย

1. **Data Catalog:** มีการรวบรวมชุดข้อมูล (Data set) พร้อมรายละเอียด (Metadata) ที่สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่ เพื่อการสืบค้น และเข้าถึงได้ง่าย เพื่อการพัฒนาเมือง หรือการติดตามประเมินผล
2. **Data Exchange:** มีการเปิดข้อมูล (Open data) ให้มีการแลกเปลี่ยนกันตามมาตรฐานและเงื่อนไขที่กำหนด เพื่อการใช้ประโยชน์จากข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ
3. **Data Governance:** มีการบริหารจัดการข้อมูลในด้านความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล (Data security) และด้านความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

14. ส่งเสริมให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์

- (1) พัฒนา API เพื่อเชื่อมต่อแพลตฟอร์มต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกพื้นที่
- (2) จัดให้มี Open data เพื่อต่อยอดการนำไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

- มี Open data ที่เป็นชุดข้อมูลเมือง เพื่อให้ นักพัฒนาต่อยอดการนำไปใช้ประโยชน์ ภายในปี 2569

15. พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่

- (1) พัฒนาระบบการเก็บข้อมูล ทั้งข้อมูลด้านการเตรียมการและการวางแผนโครงการ ด้านการดำเนินโครงการ และด้านการเบิกจ่ายเงิน พร้อมทั้งจะใช้ในการกำกับงานด้านต่างๆ ได้
- (2) พัฒนาระบบการรายงานที่เหมาะสม สั้นกะทัดรัด ตรงประเด็น
- (3) พัฒนา API เพื่อเชื่อมโยงระบบการเก็บข้อมูลและระบบรายงานในรูปแบบ Open data เพื่อให้เกิดการกำกับ ติดตาม และประเมินผล รวมทั้ง เร่งรัดให้การดำเนินงานตามแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะของพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตัวชี้วัด (ระดับผลผลิต):

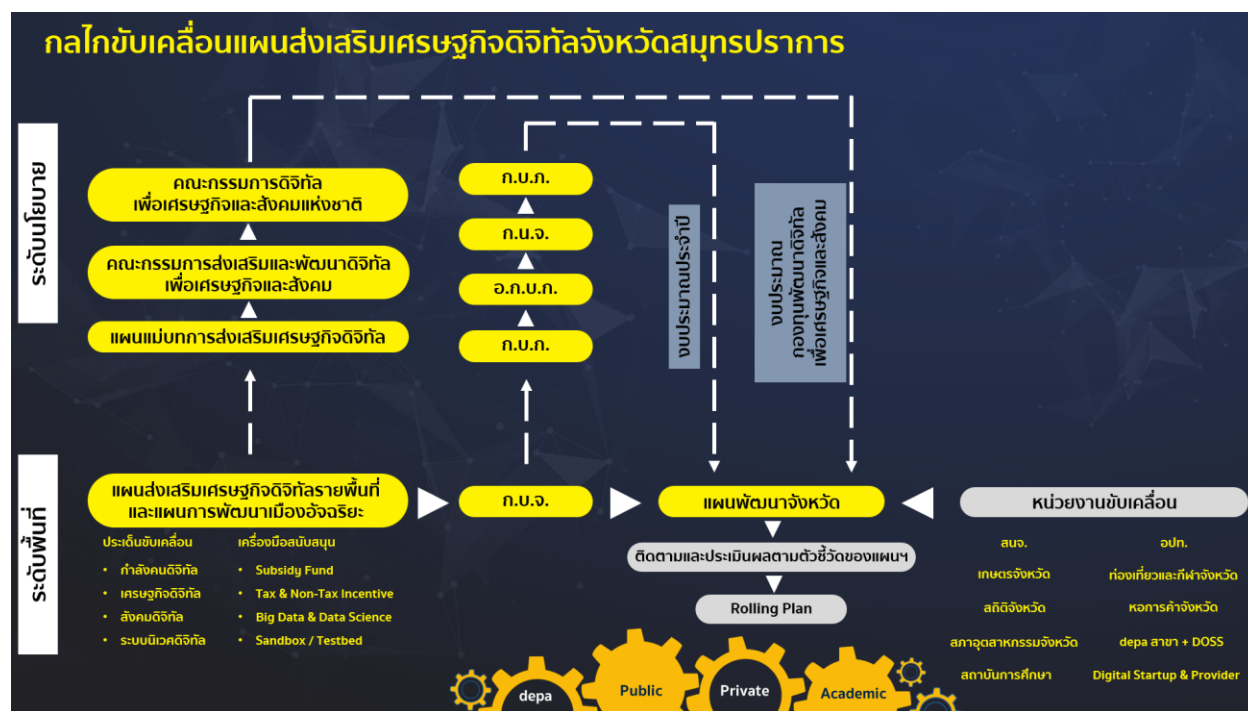
- มีระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามระยะเวลาและเป้าหมายที่กำหนด ภายในปี 2568

3. กลไกการขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ

เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามความต้องการของประชากรในพื้นที่อย่างแท้จริง จำเป็นต้องดำเนินการผ่านการบูรณาการความร่วมมือระหว่างพันธมิตรทุกภาคส่วน ดังนี้

ภาครัฐ	สำนักงานจังหวัด สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานสถิติจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ฯลฯ
ภาคเอกชน	สภาอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ฯลฯ
ภาควิชาการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (วิทยาเขตสมุทรปราการ) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (วิทยาเขตสมุทรปราการ) สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ วิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์ ฯลฯ
ภาคส่วนอื่นๆ	ภาคประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

โดยสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลส่วนกลาง และสำนักงานฯ สาขาภาคกลางจะทำหน้าที่ประสานงานอำนวยความสะดวก และดำเนินการขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดผ่านแผนงานในลักษณะโปรแกรมมุ่งเป้าในระดับประเทศหรือระดับพื้นที่ตามความเหมาะสม โดยอาศัยกลไกการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลอื่นๆ ที่เป็นรูปธรรม รวมถึงประสานงานหน่วยงานในพื้นที่ และหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง ในส่วนของกฎเกณฑ์ กติกา และข้อกฎหมายที่เป็นอุปสรรค ในการดำเนินงาน รวมถึงการประสานงานด้านงบประมาณพิเศษผ่านกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมีกลไกการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติดังนี้

กลไกระดับนโยบาย

ตาม พรบ.การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล โดยจะต้องจัดทำให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม [มาตรา 35 (1)] และมีเนื้อหาอย่างน้อย 9 ด้านคือ (1) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาผ่านทางสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศ (2) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมและนวัตกรรมหรืองานวิจัย ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (3) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการตลาด การลงทุน กระบวนการผลิต และการให้บริการ เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล (4) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรมและ นวัตกรรมดิจิทัลให้สอดคล้องกับความ

ต้องการของประเทศ (5) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากำหนดเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในธุรกิจหรืออุตสาหกรรม (6) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างคุ้มค่า ประหยัดและปลอดภัย (7) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลตามหลักการการออกแบบ ที่เป็นสากล และการพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (8) แนวทางการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (9) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัล [มาตรา 41]

ด้วยเหตุนี้ แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ ซึ่งเป็นแผนที่ถอดเจตนารมณ์ของการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลในแผนแม่บทการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลระดับประเทศ โดยกรอบแนวคิดของแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ จะมุ่งเน้นการเสริมศักยภาพของพื้นที่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างโอกาส และผลักดันเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลระดับจังหวัดสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ และใช้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมทั้งกำลังคนที่มีทักษะดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบรรลุเป้าหมายในทุกมิติ

การให้ความเห็นชอบต่อแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่

ประเด็นการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ จะถูกเสนอพิจารณาผ่านกลไกแผนพัฒนาจังหวัด โดยเสนอเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) ตามขั้นตอนการขับเคลื่อนการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ฉบับนี้จะเป็นทิศทางและแนวทางให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน อำเภอ องค์กรส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม บูรณาการการทำงานร่วมกัน

การจัดสรรทรัพยากรสำหรับการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

แผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลรายพื้นที่ และประเด็นการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล จะถูกบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางให้ส่วนราชการในพื้นที่เสนอของบประมาณประจำปี อีกส่วนหนึ่งอาศัยรายได้เพื่อการดำเนินการจาก เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี และการจัดสรรจาก “กองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม” ที่บริหารโดย คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ของพื้นที่ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล [มาตรา 44] และเป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดสมุทรปราการ ร่วมกับแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจังหวัดอื่นๆ ที่มีเป้าหมายการขับเคลื่อนเหมือนกันในลักษณะโครงการสำคัญ หรือ

โครงการมุ่งเป้า (Flagship Project) เพื่อขับเคลื่อนแผนส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลในรูปแบบของความร่วมมือกันผ่านแผนงาน โครงการในระดับประเทศที่มีผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมสูง

นอกจากนี้ การขับเคลื่อนแผนฯ หน่วยงานต่างๆ ยังอาจขอของบประมาณจากแหล่งทุนจากกองทุนนอกงบประมาณอื่นๆ ที่มีอยู่แล้วหากเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง อาทิ กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (ในด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน) กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ในด้านการพัฒนา SME) กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ในด้าน Smart City - พลังงาน) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (ในด้านการพัฒนาชุมชน) กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ (ในด้านการพัฒนาสื่อ) กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ในด้านการเรียนรู้ของประชาชน)

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล
Digital Economy Promotion Agency

